

Trong câu chuyện Phúc Âm trước đây, chúng ta đã biết sự chết là kẻ thù lớn nhất của con người. Dù không muốn đi đến, cái chết bao giờ cũng chờ đợi chúng ta. Cái chết có thể đến với chúng ta bất cứ lúc nào và đi vào kinh khủng nhất của sự chết là chúng ta không biết bên kia cái chết có gì! Đó có thể đi đến với sự chết mà không sợ hãi, chúng ta phải có đức tin vào cuộc sống đời sau. Hay nói đúng hơn, niềm tin vào sự phục sinh hay sống lại. Nếu sự chết là kẻ thù lớn nhất của con người thì sự sống lại chính là hy vọng lớn nhất của con người. Quý vị có tin vào sự phục sinh không? Quý vị có tin là người chết sẽ sống lại không?

Nói đến việc con người chết sống lại, người ta thường nghi ngờ và đặt câu hỏi. Chẳng hạn ngày nay mà ngày xưa cũng vậy. Sự đời Phao-lô đi đến với những người đặt câu hỏi: “Người chết sống lại cách nào? Ở đâu và xác đâu mà sống lại? Và ông đã trở lại như sau:

Câu hỏi thật ngây ngô! Khi anh em gieo giống, nếu hạt giống không chết đi sẽ không bao giờ nảy mầm sống lại. Cây non từ hạt giống mọc lên trông khác hẳn hạt lúa, hạt đậu lúc gieo xuống đất. Thường Đức cho nó hình thức theo ý Ngài, mỗi loại hạt giống sinh ra một loại cây. Sự sống lại của người chết cũng thế: chết là thân thể hư nát, nhưng sống lại là thân thể không hư nát. Chết là thân thể xác sống chết nhưng sống lại là thân thể thần linh. Vì đã có thân thể xác sống chết thì tự nhiên cũng có thân thể thần linh. Tôi xin cho anh em hiểu nhiệm vụ: chúng ta sẽ không chết hết, nhưng tất cả đều sẽ được biến hóa. Trong giây lát, trong chớp mắt, khi có tiếng kèn cuối cùng, vì kèn sẽ thổi. Người chết sẽ sống lại với thân thể không hư nát nữa và chúng ta, những người còn sống sẽ được biến hóa (Thánh Kinh, Thô-lơ-linh 15:35-52)

Câu trở lại của sự đời Phao-lô trong Thánh Kinh cho thấy rằng sự sống lại của con người cũng giống như một cái cây phát xuất từ một hạt giống. Hạt giống chết đi thì cây mới mọc lên được và cây mọc lên với sự sống từ trong hạt giống, hoàn toàn khác với hạt giống. Cây đậu khác hẳn với hạt đậu, cây lúa khác hẳn với hạt lúa dù cả hạt và cây đều là một. Sự sống lại của con người cũng giống như vậy. Con người chúng ta sẽ sống lại với một thân xác mới như thân xác của Chúa Giê-xu sau khi sống lại. Nhưng với sự o trên người Chúa vẫn còn như Chúa đã bỏ sự đời Tô-ma đến rồi nhưng đó là một thân xác được biết không giống với thân xác trước khi chết. Và đó cũng là điều sẽ xảy ra cho tất cả mọi người như là Chúa đã dạy: “Trong giây lát, trong chớp mắt, khi có tiếng kèn cuối cùng, vì kèn sẽ thổi. Người chết sẽ sống lại với thân thể không hư nát nữa và chúng ta, những người còn sống sẽ được biến hóa.”

Khi Huy-n, sách cuối cùng trong Kinh Thánh cũng cho biết: “Biến trao trao các thi hài nằm trong lòng biển. Tội vong và âm phủ cũng giao nộp người chết chúng giam cầm.” Thiên Chúa là Đức Chúa đã tạo dựng muôn vật mà loài vật chẳng có gì cả, dĩ nhiên Ngài có thể thu nộp những

đám tro tàn, nhộng thỏ xác đã tan vào lòng nhộng thú vật khác để tái sinh con ngỗng. Vậy đó chính là chức phận sẽ có sẽ sống lại của thân xác.

Sau đó Phao-lô cũng đưa vào suy luận tình của con ngỗng, cho thấy rằng, sẽ sống lại của con ngỗng là để cho chức phận sẽ xảy ra. Ông nói: “Nếu bạn chết không sống lại, chúng ta cần ăn uống thỏa thích vì ngày mai chúng ta sẽ chết!” Nói khác đi, nếu không có đời sau, nếu không có sẽ sống lại thì đời gì có niềm tin, đời gì sống nhân từ, ân hậu, cần sống buông thả, hưởng thụ vì chúng ta sẽ chết và chết rồi là hết. Nhộng thỏ quý vậy, đó chính là lý luận của nhộng ngỗng xảy ra vì sau đó Phao-lô nói thêm tiếp ngay sau đó: “Đừng để bạn nghĩ ta mê hoặc vì giao thiệp với ngỗng xảy ra, anh em sẽ mất hết tính tốt.” Đừng để bạn nghĩ ta mê hoặc, chỉ trông hãy ăn, hãy uống vì ngày mai chúng ta sẽ chết là của nhộng ngỗng xảy ra, không biết chân lý và phẩm hạnh chân lý.

Thật ra, bạn không mong muốn nhột, chức phận nhột vì vì con ngỗng sẽ sống lại là sẽ khiến Chúa Giê-xu đã sống lại. Sau đó Phao-lô viết:

Nếu bạn chết không sống lại, Chúa Cơ đốc Thập đã không sống lại. Nếu Chúa Cơ đốc Thập không sống lại, thì Giê-nô-dô của chúng tôi vô ích và đức tin anh em mất nền tảng. Nếu chúng ta chỉ hy vọng nơi Chúa Cơ đốc Thập với đời này mà thôi thì trong cơn nhân loại, chúng ta là nhộng ngỗng biết hành hạnh (Thơ I Cô-linh:13-19)

Và rồi ông nói tiếp, “Nhộng Chúa Cơ đốc Thập thật đã sống lại, Ngài sống lại đầu tiên trong muôn triệu ngỗng sẽ sống lại.” Trông cho nhộng tin hậu có ngỗng thân qua đời và hậu buồn rầu, thật vậy, Thánh Phao-lô viết:

Thưa anh em, chúng tôi muốn anh em biết sẽ phần nhộng ngỗng đã khuất để anh em khỏi buồn rầu như ngỗng tuy vậy. Chúng ta đã tin Chúa Giê-xu chết và sống lại, tất nhiên cũng tin Thập nhộng Đấng sẽ đem nhộng ngỗng qua đời trong Chúa Giê-xu cũng trở lại với Ngài. Chúng tôi xin cho anh em biết để của Chúa: chúng ta là ngỗng đang sống và còn sống đến ngày Chúa trở lại sẽ không đi trước nhộng ngỗng đã qua đời. Vì khi có tiếng truyền loan, tiếng của thiên sẽ truyền và tiếng kèn của Thập nhộng Đấng, chính Chúa sẽ trở lại giảng xuống. Lúc này, nhộng ngỗng qua đời trong Chúa Cơ đốc Thập sẽ sống lại trước hết. Sau đó, chúng ta, nhộng ngỗng còn sống trên mặt đất, sẽ cùng với họ được cất lên trong đám mây, để nghênh đón Chúa giữa không gian (Thơ I Tê-sa-lô-ni-ca 4:13-17)

Thánh Kinh dạy thật đầy đủ và rõ ràng về việc nguyền咒 cho tất cả chúng ta, sâu kín trong tâm hồn, chúng ta cũng biết rằng chúng ta không phải là hoàn hảo. Thánh Kinh dạy: “Phước con nguyền咒 là phải chết một lần, rồi sau đó chịu phán xét.” Thánh Kinh sau khi nói: “Biết trao trả các thi hài nằm trong lòng biết ơn” và mọi nguyền咒 sẽ sống lại cho biết rằng: “Mọi nguyền咒 sẽ bị xét xử.”

Ra tòa, đang trước tòa án là điều không ai muốn xảy ra cho mình, nhưng Thánh Kinh, lại có Thiên Chúa không để cho chúng ta biết rằng nếu chúng ta ăn năn và quay trở lại tôn thờ Chúa, chúng ta sẽ không tránh khỏi tòa án và hình phạt của Chúa. Thánh Kinh dạy: “Nhưng kẻ hèn nhát, vô tín, hèn hạ, sát nhân, gian dân, tà thuật, thờ thần tượng và dâm dục phải vào hỏa địa diêm sinh. Đó là chết lần thứ hai.”

“Chết lần thứ hai” không phải là nói ví von nhưng là một sự thật sẽ xảy ra cho những người phạm tội và không có tội nào cứu rỗi khỏi Thiên Chúa. Chết lần thứ hai là cái chết tâm linh, đi đến xa cách một Chúa. Con người không phải chỉ có thân xác mà còn có phần linh hồn. Linh hồn bất diệt và linh hồn chúng ta sẽ đi về đâu, sẽ sống ở đâu tùy nơi quy định cho chúng ta hôm nay. Nhưng người vô thần mà còn tin có đời sau, còn nghĩ đến những phạt, chúng ta lại cần chú tâm hơn nữa về vấn đề niềm tin, về sự thực hiện của Thiên Chúa, về giá trị của linh hồn.

Chúa Giê-xu phán: “Nếu một người chỉ đem đức công thiện gì đó nhưng một linh hồn thì có ích gì? Vì không có gì đánh đổi để được linh hồn.” Không có gì đánh đổi để được linh hồn! Chúng ta dành quá nhiều thì giờ cho cuộc sống thân xác nên quên đi, nhưng có dành giây phút nào cho linh hồn, cho cuộc sống tâm linh không?

Mục sư Nguyễn Văn Thanh
Chủ tịch Hội Truyền Tin Lành